

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "สถานการณ์โสตทัศนูปกรณ์ของโรงเรียนชาวเขา และประชาชน
ไกลคมนาคม สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ใน
ประเทศไทย"

วัตถุประสงค์ในการวิจัย มีดังนี้

๑. เพื่อสำรวจประเภท ชนิด จำนวน สภาพการใช้ประโยชน์ และความถี่ใน
การใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันของ โรงเรียนชาวเขา และประชาชนไกลคมนาคม
สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ในประเทศไทย
๒. เพื่อสำรวจปัญหา ความต้องการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์ ของ
ครูตำรวจตระเวนชายแดน
๓. เพื่อเปรียบเทียบสถานการณ์ของโสตทัศนูปกรณ์ของโรงเรียนชาวเขา และ
ประชาชนไกลคมนาคม แต่ละเขต
๔. เพื่อให้คำเสนอแนะ และการปรับปรุงเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์แก่ครู และ
เจ้าหน้าที่การศึกษาที่รับผิดชอบทั้งใน กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และตามเขต
ต่างๆ

วิธีดำเนินการ

๑. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ประชากรจากครูโรงเรียนตำรวจตระเวน
ชายแดน ทั่วประเทศไทย ในปีการศึกษา ๒๕๒๑ จำนวน ๔๖๔ คน

๒. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถาม
จำนวน ๑ ชุด แบ่งออกเป็น ๘ ส่วน รวมข้อคำถาม ๓๑ ข้อ มีขั้นตอน ดังนี้

- ส่วนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ ๒ การจัดหา
- ส่วนที่ ๓ การเลือก
- ส่วนที่ ๔ การใช้
- ส่วนที่ ๕ การบริการ และบริหาร
- ส่วนที่ ๖ ทักษะและความสนใจ
- ส่วนที่ ๗ ปัญหา และอุปสรรค
- ส่วนที่ ๘ ความต้องการในการปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ๑. แจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ เสนอเป็นบทความ และตารางในหัวข้อ
สำคัญๆ
- ๒. การเปรียบเทียบสถานภาพโสตทัศนูปกรณ์ แปลงค่าทุกเขต เป็นร้อยละ
แล้วหา $\bar{X}$ และ SD. เสนอเป็นรูปตาราง

ผลของการวิจัย สรุปได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผลในบทที่ ๔ พอสรุปได้ตามหัวข้อดัง
ต่อไปนี้

- ๑. ครูสำรวจตระเวนชายแดนตอบแบบสอบถาม และใช้การได้ จำนวน ๘๖๔ คน
คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑๒ ของครูทั้งหมด ๘๗๒ คน โดยผู้ทำการวิจัยได้เก็บทางแจกแบบ
สอบถามด้วยตนเอง ตามเขตต่างๆ ขณะที่มีการอบรมครูประจำปี ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วน
ใหญ่ เป็นครูสำรวจตระเวนชายแดน ถึงร้อยละ ๘๐.๗๓ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี
วุฒิทางการศึกษา จบระดับ ป.ป. หรือ ป.กศ. วุฒิทางธรรมศึกษาไม่มีความรู้ด้านนี้ การ

มาสอนของครูตำรวจตระเวนชายแดน สมัครใจมาเอง และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับ
โสตทัศนศึกษามาแล้ว

๒. กำนันการจัดหาหนังสือโสตทัศนูปกรณ์ของครูตำรวจตระเวนชายแดน

๒.๑ ครูตำรวจตระเวนชายแดนได้รับสนับสนุนโสตทัศนูปกรณ์จากหน่วย
ราชการ สถาบัน องค์การ หรือมูลนิธิต่างๆ เป็นส่วนใหญ่ นอกนั้นก็ได้จากหน่วยเหนือ คือ
กองกำกับการเขต ครู - นักเรียน ช่วยกันสร้างขึ้น ผู้ปกครองนักเรียนได้บริจาคให้บ้าง
แต่การซื้อควยเงินของโรงเรียนมีน้อย เพราะทางโรงเรียน ไม่มีงบประมาณด้านนี้ การที่ครู
ผลิตเอง ส่วนใหญ่มักจะเคยผลิตบ้าง

๒.๒ การจัดหาอุปกรณ์บางอย่างที่ทางโรงเรียนไม่มี ส่วนใหญ่แล้วทั้งครู
และนักเรียน ช่วยกันจัดหา ซึ่งเป็นการพึ่งตนเองก่อน แล้วจึงบอกให้ทางหน่วยเหนือจัดซื้อ
บางครั้งก็เรียกรับเงินจากครูในโรงเรียนไปซื้อ การที่จะบอกให้ทางโรงเรียนจัดซื้อนั้นมีน้อย

๒.๓ เกี่ยวกับการเลือกใช้ ไม่เคยใช้ การที่ ไม่ถี่ และการไล้ราคาของ
โสตทัศนูปกรณ์ ครูตำรวจตระเวนชายแดน เคยใช้อุปกรณ์กันมากได้แก่ กระดานขอล็ค รูปภาพ
แผนภาพ รูปตัดมา ภาพวาด เครื่องรับวิทยุ แผนภูมิ ภาพเขียน ฯลฯ อุปกรณ์ที่ใช้น้อย มี
ป้ายนิเทศ โปสเตอร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง แผ่นเสียงของจำลอง กระบะทราย ส่วนอุปกรณ์
ที่ไม่เคยใช้กันเลย คือ ไคออรามา

การมีใช้ ไม่มีใช้ ของอุปกรณ์ในโรงเรียน ได้แก่ กระดานขอล็ค แผนภูมิ
รูปภาพ แผนภาพ รูปตัดมา ภาพวาด ภาพแขวนผนัง กระเป่าผนัง ป้ายนิเทศ ภาพเขียน ฯลฯ
อุปกรณ์ที่มีน้อย คือ แผ่นเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องเล่นเทป และอุปกรณ์ที่ไม่มีเลย
คือ ไคออรามา กระบะทราย

หน่วยราชการบริจาคส่วนใหญ่เป็น แผนภาพ แผนที่ รูปตัดมา รูปภาพ
ภาพวาด ลูกโลก ภาพแขวนผนัง

บริษัท ห้างร้าน สมาคม เอกชน บริจาคส่วนใหญ่เป็น แผนที่ แผนภาพ
รูปตัดมา รูปภาพ ลูกโลก ภาพแขวนผนัง ภาพวาด

๓. การเลือกโสตทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอน ผู้บังคับบัญชาทางกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และกองกำกับการเขต เป็นผู้เลือก และซื้อให้เป็นส่วนใหญ่ ครูทุกคนก็ช่วยกันซื้อบ้าง สำหรับอุปกรณ์ของนักเรียนไม่ใ้ซื้อให้มากนัก

การพิจารณาเลือกโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนในครั้งหนึ่งๆ ครูตำรวจตระเวนชายแดน พิจารณาเลือกอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน และเลือกตามความเหมาะสมกับเนื้อหาของวิชาที่สอน สำหรับอุปกรณ์ที่มีราคาแพง และทันสมัย ครูจะไม่เลือก

๔. เกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ของครูตำรวจตระเวนชายแดน ส่วนใหญ่แล้ว นิยมใช้ในบางชั่วโมง การที่จะใช้โสตทัศนูปกรณ์ให้สอนทุกครั้งนั้น ไม่ได้ทำมากนัก โดยให้เหตุผลของการใช้ ว่ามีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมโสตทัศนูปกรณ์ และถ้าเป็นของใหม่ก็อยากลองใช้ดู

ในบางชั่วโมง ครูไม่ใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน เพราะเห็นว่าไม่จำเป็น หรือไม่เหมาะสมที่จะใช้ อุปกรณ์สอน และถ้าไม่สามารถหาอุปกรณ์ได้ทันที ก็จะไม่ใช้ทำการสอน สำหรับการนำโสตทัศนูปกรณ์ออกมา ส่วนใหญ่แล้วทำออกมาใช้โดยไม่ต้องอนุญาตใคร ในบางครั้งก็อนุญาตครูใหญ่ แต่ถ้าจะให้อนุญาต กองกำกับการ หรือหน่วยเหนือ ไม่ได้ขออนุญาตแต่อย่างใด

การยืมโสตทัศนูปกรณ์จากแหล่งอื่น หรือหน่วยใกล้เคียง ครูตำรวจตระเวนชายแดน จะขอยืมบ้างเป็นบางครั้ง แต่ก็ไม่เคยคิดขอขอยืมมาใช้อย่างสม่ำเสมอ การขอยืมนั้น เนื่องจากทางโรงเรียนไม่มีใช้ หรือเห็นว่ามี ความจำเป็นในการเรียน การสอน

ผลที่นักเรียนได้รับจากการสอน โดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบนั้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในบทเรียนดี และมีความสนใจต่ออุปกรณ์การสอน ทำให้การสอนในชั่วโมงนั้น ได้ผลดี และนักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากที่สุด ส่วนครูผู้สอนก็ไม่ไ้เสียเวลาในการจัดทำ และไม่เหน็ดเหนื่อยแต่อย่างใด

การจัดกิจกรรมให้นักเรียน ทำหลังจากได้ใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ครูจะให้ให้นักเรียนตอบคำถาม หรือทดสอบ และให้อ่านหนังสือประกอบ ส่วนเรื่องการไป

ทัศนศึกษา และจัดนิทรรศการ นานๆ ทำครั้ง

๕. เกี่ยวกับการบริการ และบริหารงานโสตทัศนศึกษา มีดังนี้

๕.๑ การจัด และการบริการ ทางโสตทัศนศึกษาที่ทางโรงเรียนบริการให้กับครู ได้มีการส่งครูในโรงเรียน เข้ารับการอบรมทางโสตทัศนศึกษาเป็นบางครั้ง และมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับใช้ในการผลิตอุปกรณ์การสอนต่างๆ แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำปรึกษา และช่วยเหลือในค้ำโสตทัศนศึกษาโดยตรง

๕.๒ สถานที่เก็บโสตทัศนอุปกรณ์ของโรงเรียน จะเก็บไว้ที่บ้านพักครู เป็นส่วนใหญ่ และเก็บไว้ตามห้องเรียน การที่จะฝากไว้ที่บ้านผู้ปกครองนักเรียน มีน้อย

๕.๓ ผู้รักษาแลโสตทัศนอุปกรณ์ในโรงเรียน ครูที่ได้รับมอบหมาย จะเป็นครูดูแล หรือไม่ก็ครูใหญ่เป็นผู้เก็บรักษาเสียเอง จะให้ภารโรง หรือคนงานดูแลรักษา นั้น ไม่มีและไม่มีการแบ่งหน่วยงานเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา จึงไม่มีอัตราค่าจ้างค้ำนี้ เรื่องงบประมาณค้ำโสตทัศนศึกษาของหน่วยเหนือ ไม่ได้จัดสรรมาให้ จึงไม่มีเงินพัฒนางานโสตทัศนศึกษา

๖. ทัศนคติ และความสนใจ ของครูตำราจระเวณชายแดน ที่มีต่อโสตทัศนอุปกรณ์ ดังนี้

๖.๑ ครูตำราจระเวณชายแดน สนใจ และชอบใช้โสตทัศนอุปกรณ์ มาก เพราะมีความสำคัญ และมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก และช่วยให้นักเรียนสนใจ และตั้งใจเรียนมากขึ้น แต่ในบางโอกาสครูไม่ชอบใช้โสตทัศนอุปกรณ์ก็เพราะว่า ไม่มีอุปกรณ์การสอน ที่ตนต้องการจะใช้ รวมทั้งสภาพของห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์ด้วย

๖.๒ เกี่ยวกับการที่ครู ได้ทำไปแล้วค้ำโสตทัศนศึกษา คือ การที่ได้ศึกษาเพิ่มเติม เกี่ยวกับการผลิตการให้อยู่เสมอ เช่น อ่านจากหนังสือ เข้ารับอบรม เป็นต้น และได้ทำอุปกรณ์การสอน เพื่อใช้ตามแผนที่ตั้งเอาไว้ ยังไม่ได้ทำ คือ การทำเรื่องของงบประมาณค้ำโสตทัศนศึกษาไปยังหน่วยเหนือ ไปศึกษาคุณภาพแสดงนิทรรศการอุปกรณ์การสอน ที่จัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ เป็นครั้งคราว

ครุคิดว่าจะทำ คือ เรื่องของงบประมาณค้ำโสตทัศนศึกษาไปยังหน่วยเหนือ

และสนใจสืบถาม เพื่อให้ทราบแหล่งอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งในท้องถิ่น และนอกท้องถิ่น

๗. ปัญหา และอุปสรรค เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ของครูตำราวจระเวนชายแดน ส่วนใหญ่ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน หรือหน่วยเหนือ ไม่มีงบประมาณสำหรับงานวัสดุทัศนศึกษา ขาดการสนับสนุนทางกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ใหญ่ชั้นสูงขึ้นไป สำหรับการขอความร่วมมือ และสนับสนุนจากเพื่อนครูด้วยกัน ไม่มีปัญหา

๘. ความต้องการในการปรับปรุงระบบงานวัสดุทัศนศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากผู้นับถือระดับกองกำกับการ เกี่ยวกับความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนมากที่สุด ต้องการให้มีการจัดงบประมาณสำหรับวัสดุโดยเฉพาะ ต้องการให้จัดหาวัสดุอุปกรณ์บางอย่างเพิ่มเติมอย่างพอเพียง

๙. การเปรียบเทียบสถานภาพวัสดุทัศนศึกษา เรื่อง การจัดหาวัสดุทัศนศึกษา การเลือก การใช้ การบริการและการบริหาร ทัศนคติและความสนใจ ปัญหาและอุปสรรค ปรากฏว่าทุกเขตอยู่ในช่วงของเกณฑ์ปกติ ๓ ค่าเฉลี่ยแห่งความเชื่อมั่นที่ ๘๘% จึงไม่แตกต่างกันในแต่ละกองกำกับการ เขต

ขอเสนอแนะ

๑. ครูตำราวจระเวนชายแดนส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางครู แต่ได้อบรมเรื่องวัสดุทัศนศึกษาไปแล้ว พอที่จะผลิตอุปกรณ์การสอนเบื้องต้นได้ ควรจะได้อบรมเรื่องนี้ หรือขมนิทรรศการจากสถาบันอื่นให้มากขึ้น เพื่อเป็นการ เพิ่มพูนความรู้

๒. วัสดุทัศนศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากการบริจาค และหน่วยเหนือจัดให้ ครูของโรงเรียนต่าง ๆ ควรจะได้มีการพึ่งตนเองให้มากขึ้นโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นที่มีอยู่มากมาย และประดิษฐ์ใช้ในการสอนบ่อย ๆ

๓. โรงเรียนควรจะได้จัดที่เก็บวัสดุทัศนศึกษา และมอบหมายหน้าที่ให้ผู้นักดูแล โดยให้มีผู้ที่มีความคุ้นเคยของหวางไว้ให้เรียบร้อย ง่ายต่อการตรวจ การนำไปใช้ และการจำหน่าย

๔. อัตราค่าจ้างครู ควรเพิ่มให้ครบทุกชั้นเรียน

๕. ผู้บริหารระดับกองกำกับการควรจัดสรรงบประมาณก้อนนี้ให้แก่โรงเรียน เพราะอุปกรณ์การสอนมีประโยชน์แก่ผู้เรียนมาก

๖. ผู้บริหารงานสายพัฒนาการ ควรจะบรรจุผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการศึกษาให้มาก โดยเฉพาะหัวหน้าแผนกพัฒนาการ ของกองกำกับการ เขตซึ่ง เป็นบุคคลสำคัญ

๗. ขวัญและกำลังใจของครู ผู้บังคับบัญชาทุกระดับควรจะได้พิจารณาเรื่องนี้ให้มาก เพราะครูเพียง ๓ - ๔ คน ไปเสี่ยงอันตรายอยู่ในป่าเขา ไม่มีอาวุธ ไร้ซ้อลค์และความดีเป็นอาวุธ ถ้าทำงานไคนจะเท่ากับการปฏิบัติงานของตำรวจตระเวนชายแดน ๑ หมวด

๘. ตามคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๒/๒๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๒๓ ให้สำนักงานเมืองนำการทหาร การปฏิบัติของครูตำรวจตระเวนชายแดนได้สนองตอบคำสั่งนี้อย่างเด่นชัด ก็น่าจะได้พัฒนาโรงเรียนและให้กำลังใจที่ดีแก่ครูมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่องานบ้านการเมือง

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย